

LO VENDRELLENCH

SETMANARI COMARCAL DEL BAIX PANADÉS

Número corrent, 10 cèntims.

Número atrassat, 20 cèntims.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

VENDRELL..	1'50	pesetas trimestre.
FORA..	1'75	"
EXTRANGER.	2	"

PAGO ANTICIPAT

Redacció y Administració

Carrer del Teatre, núm. 18.

Anuncis, remitits y reclams, á preus convencionals.

No s'admeten escrits sense firma.

NO 'S TORNAN LOS ORIGINALS

GUANOS Y ABONOS per tota classe de cultius.

Materias primeras per abonos

Guano garantit marca EL GALLO

Dipòsit de las acreditadas ESCORIAS THOMAS

MAGATZEM DE GRANS de

Joseph Vilanova

Montserrat, 11 y 13.—VENDRELL

TALLER DE MARMOLS

DE

J. Güell Grau

Carrer de Concellers, 7.—VILAFRANCA DEL PANADÉS

ELECTRICITAT

TIMBRES

per dar avis á menjadors, cuinas: dormitoris, etc. etc.

RESORTS especials per ventallas de botiga

Los instala á preus econòmichs lo serraller d' aquesta vila

Pau Socias (a) TRAUS

Se asegura son perfecte funcionament

ELECTRICITAT

Conveniencia

Comoditat

PERE SIMO ROMEU

Cirurgiá-Dentista

Llicenciat per lo Tribunal de Medicina de S. Carlos de Madrid

Vegent que m' aumenta cada dia més la protecció de aquesta ma vila natal y sa comarca, poso en son coneixement que he aumentat la colecció de forceps para las extraccions y altres instruments de taller y gabinet, per poder servir abtot lo degut esmero tant en las operacions com en los treballs protésichs.

Gimnás Higiénich

Instalat en lo carrer de Sant Magi num. 1.—VENDRELL

Obert desde primer d' Octubre fins á 30 de Juny. Horas especials pera senyoras y senyorelas.

Pera més detalls dirigir-se al carrer de Casas Novas, núm. 12.

Recader diari de Vendrell á Barcelona

Joseph Salvó y Güell

s' encarrega de tota classe de recados y comissions á preus reduhits.—**Servey urgent.**

Per los encàrrechs: VENDRELL, carrer Alt, número 11, Administració de Loterías —BARCELONA, Hospital, número 2, espardenyería, junt á la Rambla.

Lo qué deuría ensenyarse en las escolas als obrers

(Acabament.)

«S' ha de treure de las mans del Estat espanyol la organizació de la ensenyansa. Nosaltres mateixos nos ne devém cuydar si volém que serveixi pera desenrotllar las energias anémicas del noy, dirigir sas aptituts y aprofitarlas, convertintlo en *home útil*, perfectament adaptat á la mena de funció que dintre de las societats ve cridat á desempenyar.

S' ha de llibertar la escola del esclavatje burocrátich, hont mor de miseria y ahont se consúm plena de la rutina d' un fals classicisme; hem de destruir aquestos *planters de savis esguerrats* y n' hem de fer lo que verdaderament li pertoca ser, *vestibol de la vida social*, fernal hont se trempen las eynas del treball, pedreras d' hont ne surten aixanfranats y pulits los carreus de que 's compona la humanitat.

Lo noy ha de tenir *menos llibres* y ha de veure *més mon*; ha de llegir y escoltar *menos paraulas* y ha de veure *més fets* pera del conjunt d' aquestos fets endevinar y admirar alhora las lleys y la harmonía del univers que l' enrotlla. L' estimul del seu afany no han de ser los retalls de cartró que n' diuhen *premios*, ab cent dels quals li donan més endevant un llibre de cuentos sense such ni bruch, sino que ha de ressurtir del convenciment de la utilitat visible y palpable dels coneixements adquirits, veyentlos en immediata aplicació en lo camp, en lo taller, en la fàbrica, en tots los focos de la activitat humana. Mentres ell no 'l te aquest convenciment, sempre li sembla l' anar á estudi un

En "Mitja-Cullita"

gros sacrifici de part seva y una irritant tossuderia de part d' aquells que li obligan á anarhi.

Aixó vol dir que 'ls estudis han de esser prácticichs, essencialment prácticichs y l' us del llibre ha de quedar reduhit al conreu de la memoria que com totes las nostras facultats s' han de desenrotllar, pero no més que las altrás y en detriment d' ellas.

La escola ha d' esser laboratori y taller á la vegada, hont se manifestin paralelamente las lleys naturals de la energia y l' empleo d' aquesta energia pera la vida del home; mes com aquest empleo es variat segons las formas mateixas de la vida, que en uns punts te un predomini que 'n dihém agricultura y en altres punts es industria tapera, en una comarca es teixits de cotó, en altra es fer carbó, es pescar, es litografia, etc, y en totes es fer casas, calsat, objectes de llauna, de fusta, de ferro, de fanch, de vidre, d' aquí que l' estudi després de recaure sobre un fondo general de coneixements ha d' anar de dret á la especialisació, ha d' acompanyar al home futur fins als detalls dintre dels quals s' haurá de moure, fins al centre mateix del cercle hont s' haurán d' emplear sas activitats.

Res, donchs, d' uniformisme y d' esquivament en las escolás; vida gran, á plé ayre, independent; recursos propis y suficients pera cubrir sas necessitats sense vergonyosa miséria, adaptació natural al medi ambient que la envolta, més que adaptació, compenetració perfecte ab la mateixa societat de manera que 'l camp, la mar, la fàbrica, 'l taller y la botiga sían la ampliació y 'l complement de la escola, hont lo deixeble y l' aprenent se confonguin en un mateix individu.

Miréus quina organisió més bonica tenen á Inglaterra. Al publicarse cada any lo plan d' estudis de las escolás d' inginyers, en aquest plan vá inclosa una llista d' establiments industrials que á cada escola s' han inscrit oferintse á pendre un nombre determinat de deixebles que vulguin dedicarse á la seva especialitat. Allí s' estudia manejan las eynas ab molt més profit que regirant los llibres; allí s' observa la ciencia en mitj de son funcionament industrial y s' aprén á dominar la naturalesa, dirigintla pera 'l progrés y 'l benestar de la humanitat. Los homes que d' allí 'n surtan son homes complerts en caràcter, en inteligencia y en aptituts; la seva entrada en la vida social no 'ls costa temps, ni 'ls esterilisa esforços ab ensaigs, ab duptes y ab desesperadas probaturas. Saben hont van y han aprés á anarhi de dret.

Donchs una cosa semblant necessitèu vosaltres, y aixó sols se pot lograr donant llibertat á la escola d' aquestos centres que la converteixen en un rodatje de la gran máquina burocrática; *populàri-sanlla*, posantla en intim contacte ab la societat que li dona vida y que d' ella n' espera la vida; que sigui *agrícola* entre mitj de gent pagesa; *fàbril* allí ahont l' obrer de fàbrica predomina; de diferenta y múltiple especialisació en los llochs ahont hi hagin obrers de diferentas menas. Y en aquestas escolás s' ha de afavorir la iniciativa particular y supliria 'ls poders públichs allí ahont no arribi tal iniciativa; se 'ls hi ha de donar fondos propis ab administració propia; se las ha de dotar d' elements pera l' estudi prácticich més que teórich, cuidant que 'ls elements que están en mans dels particulars vingan en son auxili y 's posin á son servey; se las ha de convertir en un organisme complet que viu en intima comunitat ab lo gran organisme socials y no com son are, sérs raquitichs y miserables que mandrosament s' arrastran fora de la realitat de la vida.

G. Estrany.

Lo meu amich l' hereu Jaume de Mas Molons, que en lo firal dels bous á fira al Vendrell se trobava voltat de negociants y bouaters, discutint la bona cria del bé de Déu de caps que aquell hi tenia, digué al véure'm entre 'l grupo de badochs, deixant per un moment la conversa del negoci:

—Tenim que parla; si t' esperas un moment...

—¡Uy!...—digué interrompentlo—tens feyna tallada per tot lo dematí; ja 'ns veurém un' altra hora.

—Bueno, donchs; al mitj dia fes cap al café del Tano, y tot prenent un vermouh enrahonarém.

—Alli l' esperaré—vaig contestar tot allunyantme del grupo, fent la següent reflexió: ¡En bon lloch me cita, com hi ha mon! Si aquí no parlan d' altra cosa que de bous, al café d' en Tano, tot esperant los bouaters que del hostel del Xocolata los avisin pera dinar, no traían de res més, per variar.—

Y allí vaig fer çap en lo precís moment en que l' amich Jaume, partint la diferencia d' un tracte, exclamava:

—¡Vaja, Jan; donali 'ls vadells al pés á vuyt rals y mitj, y que no se 'n parli més!... ¡Hola!...—continuá al véurem.—¡Sén!... ¡Tano... porta quatre vermouhs!

—¡Ahont vas ab *bramuts*!—digué en Jan.—¡Aixó son potingas! A mí porta'm *horlanda*.—

Y mentres en Jan y 'l comprador dels seus vadells establian las condicions de pago y entrega del bestia, nosaltres tinguerem la següent conversa:

—¿No vas dirme que desitjavas venir á Mas Molons quan organisés una cassera? Donchs lo dijous vinent, passada la fira, llestos ja de las feynas de trascolar, prempsar y embotar lo ví, y alleugeridas las vinyas de pampolada, després d' haverhi donat una passada 'ls remats de bestia, indispensable aixó perque 'ls gossos puguin *traballar* ab comoditat y sense entrebanchs, inaugurarém la temporada ab tot l' aparató corresponent.

—¡Magnífich!—vaig contestar entussiasmat—No faré falta. ¿Que portaré escopeta?

—¡No!... te pesaria massa y després... los gossos podrian pagar la festa á costa d' alguna perdigonada á las costellas.

—¿Que vols dir que no tiraria dret? ..

—¿Als gossos?... ¡Ja ho crech! Ab tal que portis gana, res més de tu desitjo.

—Gana, ray; es lo que 'm sobra. ¿Y per venir al Mas?

—A las sis del matí hi haurá ja aquí al Vendrell en *Mitja-Cullita*, lo masover, ab la tartana, qu' en menos de mitja hora vos portará á la hisenda á tu y á quatre ó cinch amichs més.

—¿Confias en que 's farà bona cassera?

—Si no fem un parell de llebras y una dotzena de conills, lo *Negret* deixa de ser lo millor llebrer que hi ha á deu horas al voltant,—digué acariciant lo cap del *Negret*, que s' estava assegut á terra, sobre las potas del darrera, y que, al coneixer que 's parlava d' ell, se aixecá, remenant la quá, vinclant son esbelt y elegant cos, negre com una mora y lluent com unas sabañas de cadet, y com si volgués probar la flexibilitat de son camatje, alsá una pota, y ab tota facilitat ¡xap! la descausa sobre 'l marbre de la taula.

Era un galgo de pura rassa que 's portava las alabansas á sobre, y que en quantas casseras havia assistit demostrá que la seva faxenderia no tenia res d' embustera.

Després d' enterat de certs detalls de la cassera, nos despedirem hasta 'l dijous, ja que 'n Jaume tenia precisió de deixar la fira per reclamarho aixis los perentoris traballs de la hisenda de Molons.

Entre sis y set del mati del dia senyalat, encabits dintre de la tartana, anavam quatre amichs d' en Jaume de Molons y 'l masover d' aquest, en *Mitja-Cullita*; que guiava 'l cavall que trotava fort com si li fallés temps pera arribar á puesto. Dels amichs que anavam á la tartana, l' un donava capsonadas, mitj adormit, com si volgués recuperar las horas de son que havia tingut de deixar en banda; los altres dos discutían sobre 'l merit de la companyia de sarsuela que durant las firas havia actuat en lo teatro del Cassino, y 'l masover y jo anavam enrahonant del hereu Jaume, de las cullitas, de la filoxera y de la hi-

senda de Molons. En *Mitja-Cullita*, motin que jo trobava molt estrambólich y que m' intrigava saber de qué prevenia, sense gosar á preguntarli, perque ignorava si era de son egrado que li diguessin, era un acabat exemplar de pagés catalá acomodad, de cara llarga, escardalencia y seriosa, enterament afeytada, sombrejada pel doblech de la barretina musca, que li descansava sebre l' front en forma de barbacana de tenlada; vestia, mitj endiumenjat, trajo de vellut negre ratllat, camisa blanca de drap de casa que volia ser planxada, y al coll mocador de pita esponja ab nús de carreter, quals puntas li baixavan pit avall fins á amagarse dintre dels doblechs d' una faixa de seda vermella, voltantli estretament lo cos, que deixava veure la desbotonada hermillá, desde qual tra superior baixava en duas doblas un cordó de seda negre que 's perdia dintre del butxacó, en lo que s' hi endevinava, com vaig tenir ocasió de veure més endavant, un rellotje de plata ab tapas un temps grabadas y avuy casi llisas, gastats los dibuixos per l'ús y frech continuats.

¡*Mitja-Cullita!*... ¡*Mitja-Cullita!*... ¿De qué reli-montri li previndrà un renóm tan estrambólich? me preguntava jo fixant mon esguard sobre aquella cara imperturbable, escardalencia y seriosa, buscant en ella algún trás fisionómich que 'm tragués de duptes. Y res, arribarem al Mas sense haver fet cap altra averiguació que la cont-implativa sobre aquella cara afeytada, llarga y escardalencia, d' emperador romá, com digué l' Ixart tan gráficamente al descriure 'ls pagesos del camp de Tarragona.

Cóm dich, arribarem á Mas Molons en lo precís moment en que l' hereu Jaume hi arribava també, seguit d' un mosso que portava una llebrassa que prou pesava mitja arroba, y del *Negret*, brut y terrós que anava caminant ab pena, ranquejant, la quá entre camas, la boca oberta, per la que li surtia un pam de llengua, esbofegant ab un tan continuat y fort panteig que semblava que no trobés prou ayre pera respirar.

—¿Que has deixat la cassera?—vaig dirli, després dels saludos de benvinguda ab que ell nos rebé, y haver admirat y sospesat nosaltres la llebra que portava 'l mosso.

—Per forsa; acompanyo á un ferit,—contestá tot signant al gos, que s' havia deixat caure sobre una sàrria á la entrada de la masia.

—¿Una perdigonada?

—¡Cá!... s' es mitj esilomat al agafar aquest dimoni de llebra, que si no es éll la perdém. Afigureuse que tots els llebrers que portém anavan perdent terreno al empaytarla, menos el *Negret*, que li anava á la rerassaga, guanyantli ventatja á cada brinco que donava. De sopte se 'ls hi entevessa un marge en lo precís moment en que ell li anava á donar la bordada decisiva; la llebra pega brinco pera saltar lo marge, y darrera d' ella 'l gos, ab tanta lleugeresa, que pot dirse que la ha agafada al vol, ja que 's quedaren tots dos á terra, á l' altra part del marge lo *Negret* esllomat, ab tot sacudint ab rabia á la llebra que tenia agafada pel coll, de tal manera, que, mireu,—continuá aixecantla ab lo bras alt—está degollada.—

¡Pobre *Negret!* al veure la llebra, encara probá d' alsarse rondinant, tot ensenyant las dents y 'ls punxaguts ullals.

En Jaume ordená que anessin á buscar al pastor á fi de que donés una mirada al *Negret*, y 'ns anarem á ajuntar ab els cassadors, que 's trobavan no molt llany de la masia.

* * *

No descriuré la cassera, que 's realisá sense cap altre incident desgraciat; sols diré d' ella que 'ls resultats superaren á lo qu' en Jaume havia predit, y que 'l dinar, que 's celebrá á la sala gran de la masia, fou espléndit y digne de la anomenada que de rumbós y liberal tenia l' hereu Jaume del Mas Molons.

No cal dir si en ella hi regná lo bon humor y si de sobretaula, després de haver donat compte d' un bon contingent d' ampollas de vi ranci que 's recordava del temps dels matinés, sortiren las obligadas historias de hassanyas y peripecias de cassadors y casseras. Pero jo, encaterinat en voler esbrinar lo perqué al masover li deyan en *Mitja-Cullita*, vaig aprofitar un petit paro de la conversa general pera dir al amich Molons:

—Apropósit; una pregunta, Jaume: ¿De qué vé

que al teu masover li digan aquest estrambòlich motiu de *Mitja-Cullita*?

—Sí, sí, i que ho expliqui!—digueren tots a coro

—No ets tu 'l primer que m' ha fet tal pregunta, y vaig a satisfer vostra curiositat,—contestà en Molons.—Ab explicarvos lo que ha passat enguany ab la cullita del ví, lo que 's reproduheix cada any invariament, compendreu quan bé li escau lo estrany motiu ab que se 'l coneix en tota la comarca.

Nos trobavam a mitjans del mes de mars, quan las vinyas comensavan a borronar, y en algún que altre cep esclatavan ja 'ls borrons en tendra brotada, quan s' esdevingué un fret locatardá que posá en grans cuytas als pagesos de la comarca, y al diumenge següent me comparéix l' home y 'm diu tot alarmat:

—Ja sabs, noy, (perque ell sempre 'm diu noy y 'm tracta de tu.) las malifetas que 'l remalehit fret d' aquestos dias ha ocasionat a las vinyas?

—Cal...—vaig contestarli, veyent ahont anava a parar, tot fent una mitja rialleta d' incredulitat.—No será tant com vos pensen.

—¡Com hi há redeu!.. Ja, ja 'ns ho trobarém al embotar lo ví. Al menos, pel cap més baix, hem perdut *mitja cullita*.

Passaren dias y 'ls borrons esclatavan com si tal cosa. Los prelunguts dany no 's veyan en lloch. Brostaren las vinyas que donava gust de véurelas; jo 'm trobava aquí al Mas preparant los traballs pera donar la primera ensufrada, quan un dia, a la cayguda de la tarde, buí un vent tan fort, que fins feu caure una de las xameneyas de la masía, que si val á dir-ho, ja amenassava ruina; y ja 'm teniu al bon home tot rondinant:

—Aquest vent, prou hanrá fet de las sévas!... Son tan tendres encara 'ls brots!...

Y al essent demá, a punta de dia, ja era a seguir las vinyas. ¡Quinas llástimes al tornar!

—Noy, ¡quin condol veure las vinyas! ¡Tot triu-xall!... ¡la terra coberta de brots!.. Te dich que per mí,—continuá,—hasta deixaria corre l' ensufrada; no val la pena donarla per lo que ha quedat; s' ha perdut més de *mitja cullita*; ¡que dich, molt més!...

La veritat, lo vent va fer una mica de mal, pero no n' hi havia per tant: total un que altre brot per terra; es dir, una petita espurgada feta per mans inexpertas.

¿Creyeu que la pérdua de *mitjas cullitas* acabá aquí? ¡Qu' es cas! Lo juliol las doná ab humitats y 'l mildiu nos doná bastant que fer; pero, segons lo masover, las sulfatadas no hi podrian res; rasullarian com un pegat en un banch; la pérdua de *mitja cullita* era segura. A últims d' agost caigué una calamarsada, que no arriba a pedregada, pero que pel masover se 'n emportá la corresponent *mitja cullita*; després lo cuchi se posá als rehíms, fent perdre tanbé *mitja cullita*. Y ab tot, me compareix un dia, y 'm diu:

—Donchs, noy, ¿quan pensas rentar los cups y las botas y apariar las prempsas?

—¡Ayay!...—vaig contestar fentme 'l sorprés—¿volen dir que després del fret y del vent y del mildiu, quedan rahíms?

—Jo 'l diré; la cosa s' ha anat apariant y, Deu n' hi doret, sempre hi haurá més de *mitja cullita*.

¿Voleu saber ara lo resultat de las vremas, després de perdre tantas *mitjas cullitas*? Que si no hagués venut una bona partida de cargas de ví a raig de cup, no hauria tingut prou bótas per colocarlo.

Ara bé; com las sévas exclamacions arriban y son conegudas al caté, a la taberna, al estanch, a la plassa y per tot arréu allá hont fant quatrela els pagesos, a aquestos, que no hi ha ningú com ells per treure renoms, va fallá'los hi temps per batejarlo, y, *mitja cullita* has dit? Donchs, en *Mitja-Cullita* va y en *Mitja-Cullita* ve, y ni un seguit de bonas anyadas es capás de desbatejarlo.—

Molt riguda signé la relació que 'ns feu en Jaume, comprenent tots quant bé li esqueya 'l seu masover aquell estrany motiu, y més adequat me semblá á mi encare, després de la contesta que 'm féu a la tartana, quan los retornava al Vendrell, al preguntarli com havia anat la cullita del ví.

—¡Psé!—feu ab tó desdenyós.—¡Xau, xau!.. ¡Per allí, per allí... *mitja cullita*!

Los companys de viatge, al sentir l' estribillo, esclataven en una gran riallada que deixá tot sorprés y ab la paraula á la boca al pobre masover.

Ramon Ramon.

Ajuntament

Sessió celebrada lo dia 10 del corrent mes, baix la presidencia del Alcalde senyor Antich.

Sigué aprobada l' acta de la anterior.

Foren aprobats alguns comptes.

Se feu la distribució dels llochs ahont s' han de colocar los diferents articles que concorren á la fira d' aquesta vila que tindrà lloch los dias 15, 16 y 17 del corrent mes, quals llochs son los mateixos de cada any.

Se acordá l' arreglo del camí de Roda, de manera que no sia possible la inundació del barri de Fransa per l' aigua que sol baixar per dit camí, com succehí durant las darreras pluhas.

Y no haventhi cap més assumpto de qué tractar s' aixecá la sessió.

CRÓNICA

Dimars, dimecres y dijous d' aquesta setmana celebrarà nostra vila la seva anyal fira, dita de Santa Teresa.

Important també fou lo mercat de bous celebrat lo passat diumenge, puig ab tot y la proximitat de la fira, foren prop de 200 los caps de bestia bovi que hi havia, verificantse moltas transaccions.

Diumenge se celebra ab bastant lluhiment en nostra iglesia parroquial, la festa de la Mare de Deu del Rosari, ab ofici ab orga al demati, professó del Sant Rosari a la tarde, que hi concorregué una secció d' una banda militar, y funció al vespre, en quina hi predicá un frare del convent de Carmelitas descalços de Tarragona, que ho feu en castellá, llengua que feya cosa d' un parell d' anys que no se sentia a la trona de nostra iglesia.

Com anticiparem en nostre número anterior, los dias 15 y 16 del corrent, primer y segon de la fira, la companyia dramática que actúa en lo Teatro Principal de Gracia, baix la direcció del primer actor D. Enrich Guitarí, de la que forma part la tant aplaudida primera dama senyora Llorente, treballará en lo teatro del Cassino Circo, posantse en escena 'l dia 15 lo drama en quatre actes de Sudermann, *Magda*, y 'l saynete de nostre company senyor Ramon *A cal notari ó uns capitols matrimonials desfets*; y 'l dia 16 lo drama, també en quatre actes, de Sardou, *Fedora*, y 'l joguet *Els mals esperits*.

Lo dia 17 tindrà lloch un ball de Societat, corrent lo programa á càrrech de la acreditada orquesta Planas, de Martorell.

Ants d' ahir arribá á Barcelona nostre amich y compatrici l' eminent violoncellista Pau Casals, junt ab son company d' art lo no menos eminent pianista Bauer, comensant ahir per Tarragona, ahont donaren un concert en l' Ateneu, la excursió artística que anunciarem anticipadament.

Lo primer dia de la fira se celebrarán balls públics, tarde y nit, y en la tarde del segon, en la sala del Tivoli, ab la orquesta d' aquesta vila.

Ja fa temps que ferem una campanya, que torném a rependre avuy, contra un subjecte que cada dimars vé de Tarragona a fer una indigna explotació en nostra vila, emportantse, ab sas malas arts, los diners de la gent senzillá y no senzillá, puig en todas las classes socials hi há lontos, burros y beneys, ocasionant disgustos entre las familias y disencions en no pochos matrimonis. Ens referim al tipo explotador de la ignorancia, que 's deixa anomenar pel mal nom de «Bruixot», que ve cada dimars ab lo tren de las set del mati á nostra vila, y torna a son cau que te á Tarragona ab lo de las quatre de la tarde, y ve á exercir una industria prohibida per la ley, traficant ab remeys y medecinas y receptant, encara que no firma las receplás. Lo que posém en coneixement, per si ho ignoran, dels senyors Alcalde y Subdelegats de Medicina y de Farmacia de nostra vila.

Aquesta farsa fa alguns anys ve durant sense que

per qui pot y deu ferho s' hagi molestat per res al aludit farsant tirador de cartas, explotador de la beneyteria; sobre lo qual, donchs, tornem a cridar seriament la atenció, no tan sols del senyor Alcalde y funcionaris facultatius mencionats, sino també del senyor Governador civil de la provincia y de las Juntas dels Colegis médech y farmacéutich de la mateixa.

Es precis que aixó acabi pel bon nom de la població.

La companyia del Teatro Romea de Barcelona ha posat en ensaig una nova producció de nostre company de redacció senyor Ramon y Vidales, que porta per títol *Lluys de cacichs ó la elecció de regidors*, saynete de malas costúms.

Lo Contre Industrial d' aquesta vila dirigi lo següent telegrama, adherintse al mitín de Onteniente:

«Gonzalo Mompó, Onteniente. Convencido Centro Industrial Vendrell imperiosa necesidad pronta supresión Impuesto de Consomos adhiérese conclusión Mitín-Onteniente.—Vendrell 6 Octubre 1901.—El Presidente, Pedro Alsina.—El Secretario, J.Reig.»

Fém present als reclutas que disfrutin de llicencia ilimitada y als que perteneixin a la reserva, la obligació que tenen de presentarse a la Casa de la vila ab las llicencias, durant lo present mes y 'l vinent Novembre, al objecte de passar la revista anyal.

La Caritat Cristiana d' aquesta vila ha repartit als pobres de la mateixa, durant lo passat mes de Setembre los següents vales: Gallina, 21; pá, 3; ous, 3, carn, 11; llet, 2; hospital, 1; important en conjunt la cantitat de 77'70 pessetas.

La Delegació d' Hisenda d' aquesta provincia anuncia que á proposa del administrador de la fábrica del gas de nostra vila, ha nombrat agent executiu á don Damiá Sanchez pera que pugui realisar los descoberts que tant las corporacions com los particulars tingan ab dita fábrica pel consúm de gas.

Lo quadern 62 del interessant *Diccionario Popular Enciclopédico de la Lengua Española*, que hem rebut es tan important com tots los que l' han precedit fins avuy dia.

Se publica dita obra per quaderns de 16 páginas á tres columnas al preu de 30 céntims quadern.

Si algú de nostres lectors desitja coneixer tan útil publicació, pot dirigirse á D. Pere Garcia, Madera 12, Madrid.

S' admeten suscripcions á la impremta d' aquest periodich.

Secció Oficial

Funcions religioses

Aquesta tarde á las 3 ensenyansa de la doctrina cristiana y á las 4 després del Rosari se practicarán los exercis del segon diumenge de mes, en honor del Sagrat Cor ab exposició de S. D. M. ab cant y orga.

Dimars festa de Santa Teresa de Jesús Compatrona de Espanya, la primera missa será á dos quarts de sis, la segona á las 7, la tercera á las 8 y á las 10 ofici solemne ab orga y cantors; al vespre després del Rosari comensará una Novena en honor de la seráfica Doctora ab cant y orga.

Dissapte á la missa de dos quarts de vuit se practicarán los exercis del dia 19 en honor de Sant Joseph.

Registre Civil

Inscripcions verificadas desde el dia 6 hasta el 12 del corrent mes.

Naiements.—Nens, 1.—Nenas, 2.

Defuncions.—Francesch Monté Rovira de 83 anys y Jaume Font Ferré de 57 anys.

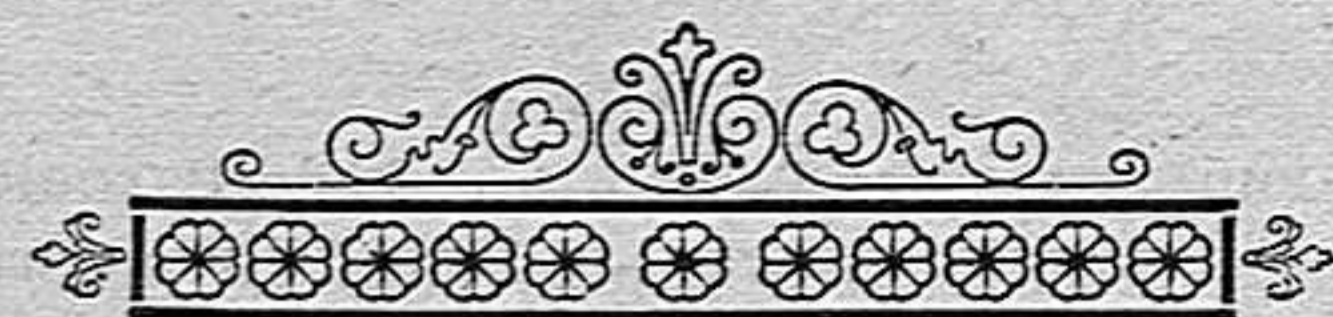
Matrimonis.—Anton Montserrat Claramunt ab Gertrudis Plana Mañé.

Anton Catalá Ribas ab Catarina Escolá Pons.
Joseph Figueras Batlle ab Rosa Güell Gener.

IMP. RAMON GERMANS.—VENDRELL.

ANUNCIS

Memorandums

Facturas

Papè y sobres
timbrats

Targetas de visita
y comercials

Besalasmans

Talonaris

Prospectes
y demés treballs
tipogràfics

Imprempta

Centre de Suscripcions

Ramon Germans y Nebot

ESPECIALITAT

en la impresió de treballs á varias tintas.

Carrer del Teatre, 18. — VENDRELL

LO VENDRELLENCH

Setmanari comarcal del Baix Panadés

PREUS DE SUSCRIPCIO

Vendrell.	1'50 pessetas trimestre
Fora.	1'75 » »
Extranger.	2 » »
Número corrent 10 cétms.—Número atrassat, 20 cts.	

Anuncis, remitits y reclams á preus convencionals

Redacció y Administració: Carrer del Teatre, núm. 18.

DISPONIBLE

Marca de la casa.

Fábrica de guanos y primeras materias per abonos

Guanos specials per VINYAS y CEREALS

ANTON TRILLAS
Carrer de Montserrat, Vendrell

En la mateixa casa s'hi graduan vins.